

rende Hovedstation og derefter ad en Viaduktbane gaa langs med Havnen ned til Østbanegaarden, hvorfra den saa atter skulde føres ud til Hovedbanegaarden paa et Punkt Nord for Aarhus. Jeg ved, at dette er blevet undersøgt af Statsbanerne, og jeg vil ønske, at vi faar Oplysning om, hvorledes det er blevet undersøgt. Det er imidlertid ogsaa noget, der hører hjemme i et Udvalg.

I det hele forekommer det mig, at man ved Behandlingen af Banegaardsspørgsmaalene ved den østjydske Hovedbane for lidt har taget Hensyn til, at man skal søge at tilvejebringe Gennemgangsstationer paa denne Bane. Jeg vil blot en passant i Forbindelse hermed nævne, at det saaledes har undret mig, at man, naar der er Spørgsmaal om Forbedring af Forholdene ved Randers Station, ikke har været inde paa den Tanke at lade den foregaa paa den Maade, at man fra Stevntstrup, en lille Station lige Syd for Randers, fører Banen over til Strømmen. Man vilde da faa Forholdene ved Randers ordnet paa en meget tilfredsstillende Maade og ogsaa her blive fri for en Rebroussement-Station. Jeg nævner det blot som en Tanke, jeg ønsker at kaste ind til Statsbanestyrelsens Overvejelse.

Af det, jeg her har sagt, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg er paa det rene med, at her er et Spørgsmaal, som absolut paatrænger sig til Løsning, men ogsaa at det trænger til grundig Behandling i et Udvalg, og at det er fuldstændig berettiget, naar man ikke har villet nøjes med at løse det ved en Bevilling paa Finansloven.

J. Andersen: Under Finanslovbehandlingen i Fjor gjorde jeg mig til Talsmand for, at Aarhus Banegaard fik en Udvidelse, som den i høj Grad trænger til, men jeg sagde tillige, at en saadan Udvidelse vilde gribe ind i saa mange Forhold derovre, at jeg fandt det rigtigt, at der blev nedsat en Kommission til at undersøge alle disse Forhold og klarlægge dem saaledes, at Rigsdagen havde fast Fod at staa paa, naar den skulde tage Standpunkt til Sagen. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har taget denne Henstilling til Følge, for i saa Fald havde vi nu staaet betydeligt bedre rustede til at tage Arbejdet op. Nu er jeg bange for, at den Kendsgerning, at vi ikke kan se, hvad det egentlig er, vi har med at gøre, vil medføre, at vi maaske ikke en Gang faar Sagen ført til Ende i denne Samling. Jeg

frygter det. Der er nemlig i Aarhus mange Forhold, der bør tages Hensyn til, og jeg ser ikke rettere, end at det bliver nødvendigt for det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at rejse derover og anstille de Undersøgelser, som en Kommission kunde have tilendebragt allerede for længe siden. Det vil tage adskillig Tid for et Udvalg at komme saaledes til Bunds i alle disse Forhold, at det kan forelægge Forslag derom, hvortil Folketinget kan tage endelig Stilling. Jeg kunde tænke mig, at hvis man havde haft en Kommission til at undersøge Sagen, var det endt med, at den havde henstillet til Ministeren at udskrive en Konkurrence om den bedste Løsning. Saaledes gør Staten paa mange andre Omraader, hvor der skal bygges; den udskriver Konkurrence om det bedste Arbejde til Løsning af Spørgsmaalet, og det forekommer mig, at der havde været god Grund dertil i dette Tilfælde. Jeg vil ikke dermed sige noget nedsettende om Statsbanernes Ingeniører, men de er ogsaa Mennesker, og Mennesker er ikke fuldkomne, hvorfor man ikke er berettiget til at sige, at det, de danske Statsbaners Ingeniører laver, er det mest fuldkomne, der kan laves. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man havde faaet udskrevet en Konkurrence om, hvorledes Banegaardforholdene i Aarhus bedst kunde ordnes, havde man faaet Spørgsmaalet belyst fra saa mange Sider, at de Penge, der var givne ud dertil, var godt anvendte. Nu er det ikke sket, og saa er der ikke andet at gøre, end at Rigsdagen, inden den tager Standpunkt til Sagen, maa undersøge Forholdene saa godt, som den kan.

Der staar i Lovforslagets § 1: „Til disse Anlæg kan der af Statens Midler anvendes et Beløb af i alt 5,875,000 Kr.“. Dette „i alt“ er noget malplaceret. Lige bag efter staar der, at der kan bruges en Del flere Penge til Erhvervelse af Grunde, af Hammelbanens Bygning o. s. v. Det er altsaa ikke i alt 5,875,000 Kr., det drejer sig om, det er 5,875,000 og saa nogle flere Kroner. Det „i alt“ burde stryges. Endnu et Sted i Lovforslaget synes jeg, der staar et fejlagtigt Ord, det er i § 3. Der staar: „Ministerens træffer Bestemmelse om, i hvilket Omfang den Del af Statsbanernes ældre Stationsomraade, som ved Planens Genneførelse bliver ledig, skal afhændes til Indtægt for Staten“. Det forekommer mig, at det Ord „Ministerens“ er en Trykfejl, der skulde aabenbart have staaet „Rigsdagen“.

I Bemærkningerne til Lovforslaget